

ת"פ 7626/04/20 - מדינת ישראל נגד אמג'ד אעמר, בלאל ארשיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 7626-04-20 מדינת ישראל נ' אעמר (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

אמג'ד אעמר (עציר)
בלאל ארשיד (עצור/אסיר בפיקוח)

בשם המאשימה: עו"ד מאיה מצליח

בשם הנאשמים: עו"ד תומר נוה ועו"ד אנס דיראוי

גזר דין

בעניין נאשם 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש בעבירות נשק (החזקה, נשיאה והובלה של נשק, אביזרים לנשק ותחמושת) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והחזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 20.3.20 בשעות הערב המאוחרות נסעו הנאשמים ברכבו של נאשם 2 מאזור הכפר כעביה לכיוון טמרה כאשר נאשם 2 נהג ברכב. נאשם 1, בסיועו של נאשם 2 החזיק, נשא והוביל ברכב אקדח מסוג FM ובתוכו מחסנית תואמת טעונה ב-14 כדורים. כמו כן החזיק ונשא והוביל נאשם 1, בסיוע של נאשם 2, 86 כדורים תואמים לאקדח ארוזים בשקית. בנוסף החזיק, נשא והוביל נאשם 1 בכיס מכנסיו מחסנית נוספת טעונה ב-12 כדורים תואמים לאקדח וכן 14 כדורים נוספים שנשא על גופו. כן החזיק הנאשם 1 בתחתוניו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.7907 ג' שלא לצריכה עצמית וללא היתר.

בסמוך לשעה 20:10 הגיעו למחסום משטרת. שוטרי המחסום ניגשו לרכב וניסו לפתוח את דלתותיו שהיו נעולות. חרף דרישות השוטרים נמענו הנאשמים מלפתוח את דלתות הרכב והשוטרים נאלצו לנפץ חלק משמשות הרכב על מנת לבצע חיפוש ברכב ולהוציא את הנאשמים ממנו. גם לאחר שהדלתות נפתחו סירבו הנאשמים לצאת מן הרכב ולא נשמעו להוראות השוטרים שנאלצו להשתמש בכוח. במהלך החיפוש נתפס

האמל"ח.

טיעוני המדינה לעניין העונש:

2. נטען שבהתייחס לעבירות הנשק, נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על חיי אדם וביחס לעבירת הסמים נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור ושלומם הפיזי והצורך למנוע פגיעות ונזקים לחברה שנובעים מתופעה של התמכרות לסמים והשימוש בהם.

3. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען שכיוון שהנאשם נשא נשק ללא רישיון וללא הסבר מניח את הדעת, יש להניח כי עשה זאת למטרות לא כשרות. נטען שקדמו לעבירות תכנון והתארגנות, זאת לאור הכמות הנכבדה של התחמושת, נטען שלנאשם 1 חלק דומיננטי בביצוע העבירות ושהנאשם 2 היה מסייע בלבד. נטען לגבי עבירת הסמים שהנאשם 1 האחראי הבלעדי.

4. נטען עוד שהנאשם לא נשמע להוראות השוטרים והקשה עליהם לבצע את עבודתם, דבר המלמד שאין לו מורא מפני רשויות החוק. נטען שהמציאות בארץ מחייבת החמרה והעלאת רף הענישה בגין עבירות נשק לאור זמינות ונפיצות כלי הנשק הבלתי חוקיים ונטען שפסיקת בית המשפט מצדדת בגישה זו מזה תקופה ארוכה (ע"פ 972/85 **אברהים קונדוס נ' מדינת ישראל** (1986)). ביחס לסמים נטען שמדובר בפגע רע שהתפשט בחברה ומחייב ענישה מרתיעה (ע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ' עוואד אלנשמי** (2006)).

5. נטען שהיות והחומר האסור הוא קוקאין, הדבר מהווה נסיבה נוספת לחומרה, כיוון שמדובר בסם קשה (ת"פ 15357-08-11 **מדינת ישראל נ' שלמה אברגיל** (23.5.12)). נטען שבמקרה זה הוחזקה למעלה מפי שניים וחצי מהכמות המותרת לצריכה עצמית.

6. המדינה אזכרה את הפסיקה הבאה:

- ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' מרדכי מטיאל קריספין** (24.8.14); שם הנאשם הורשע בערכאה הדיונית בהחזקת אקדח ותחמושת והוטלו עליו 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה התקבל והעונש הוחמר ל-18 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.16); שם הנאשם הורשע בנשיאת אקדח כדורים ומחסנית והוטלו עליו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה כאשר נקבע שיש לראות בחומרה יתרה ביצוע עבירות בנשק ובכללן נשיאה של נשק. הודגש שיש להתייחס בחומרה לתופעה.

- ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמיר בסל** (8.3.17); שם הורשע הנאשם בערכאה הדיונית בעבירה של החזקה ונשיאת נשק, תת מקלע מאולתר ומחסנית והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בערעור הוחמרה הענישה ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי** (22.2.07); שם הורשע הנאשם בהחזקת נשק, אקדח, מחסנית ותחמושת ובהפרעה לשוטר ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל בבית המשפט העליון התקבל ערעור המדינה והעונש הוחמר ל-24 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 15627-03-19 **מדינת ישראל נ' מוחייה אלכמלת נ' מדינת ישראל** (31.12.19); הנאשם נשא והוביל תת מקלע מאותר ו-9 שקיות שהכילו 750 כדורים לא תואמים לנשק ועוד שני כדורים נוספים ברכבו (כאשר לא הוציא רישיון נהיגה מעולם). נקבע מתחם ענישה שבין 24-48 חודשי מאסר והוטלו 38 חודשי מאסר בפועל כאשר היה לנאשם עבר פלילי מכביד.
- ת"פ 28615-08-17 **מדינת ישראל נ' פראס חמדוני** (23.4.18); הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקה, נשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר החזיק תת מקלע מאולתר, מחסנית תואמת עם 9 כדורים וקופסה עם 50 כדורים נוספים וכן רימון יד הלם. כאשר הבחין במשטרה ניסה להימלט. הנאשם היה בן 24 ולחובתו 3 הרשעות קודמות. נקבע מתחם ענישה שבין 16 - 40 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו 22 חודשי מאסר בפועל.
- ע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' השאם סמארה** (29.11.18); נאשם בעל עבר פלילי (ועם תסקיר חיובי) הוביל ברכב שני תתי מקלע מאולתרים עם מחסניות וקרטון של 39 כדורים ועוד 8 כדורים בנפרד. ברח משוטרים בנסיעה מהירה עד שנעצר. נקבע מתחם ענישה שבין 16-40 חודשי מאסר בפועל ונגזרו 18 חודשי מאסר. בערעור העונש הוחמר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

לעניין עבירות הסמים:

- רע"פ 126/15 **טל חביף נ' מדינת ישראל** (13.1.15); שם הורשע הנאשם באישומים של סחר בסמים מסוכנים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין במשקל דומה לתיק הנוכחי. הושתו עליו 16 חודשי מאסר בפועל, כאשר נקבע בגין כל עבירה של החזקת סם מתחם ענישה בין 6 עד 12 חודשי מאסר. מדובר היה בנאשם שעשה מאמצי שיקום ניכרים וקיבל המלצה שלא להטיל עליו עונש מאסר בפועל. ערכאות הערעור של המחוזי והעליון לא התערבו בגזר הדין.
- עפ"ג 7546-11-10 **מדינת ישראל נ' עבד אלפתאח עזאם** (4.1.11); המערערים היו צעירים ללא עבר פלילי שהודו והורשעו במכירת 0.359 ג' קוקאין לסוכן משטרתי ונידונו על פי הסדר טיעון

לעונש מאסר בפועל בן 10 חודשים. צוין שבמקרה דנן מדובר בכמות סם גבוהה פי שניים מכמות לצריכה עצמית ולכן אף ששם היה מדובר בסחר ולא החזקה נטען שפסק הדין רלוונטי.

7. המדינה טענה שישנה סכנה ברורה הנובעת מעבירות בנשק לא חוקי. נטען שבנסיבות התיק יש לקבוע מתחם ענישה אחד ביחס לכל העבירות ובנסיבות העובדתיות - כמות הנשק, התחמושת והסמים נטען שיש לקבוע מתחם ענישה גבוה מ"מתחם המוצא" שבהנחיות פרקליט המדינה. כך ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה הולם שבין 3-5 שנות מאסר בפועל.

8. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה צוין שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון טרם השמעת עדים, שהוא בן 28 ולחובתו הרשעה אחת קודמת בעבירות נשק שבגינה ריצה מאסר בפועל. כמו כן לחובתו 5 הרשעות תעבורה.

נטען שאין שיקולי שיקום שמצדיקים סטייה ממתחם הענישה ההולם ולא הוגש תסקיר.

עמדת הנאשם לעניין העונש

9. הסנגור הזכיר שהנאשם סובל מבעיות נפשיות (בעניין זה הוגשו שני מסמכים - מסמך מפסיכיאטר המטפל בנאשם מיום 16/11/2020 וחוות דעת שהוגשה לתיק המעצר ביום 10/5/2020). הסנגור הזכיר שאינו מבקש לזכות בסייג לאחריות פלילית, אלא להראות מצב עובדתי לגבי מצבו הנפשי של הנאשם, מצב שהוא לא בחר בו. נטען, שבעקבות מצבו הנפשי, תנאי המעצר קשים לו במיוחד. הוזכר שמשפחתו נורמטיבית ואינה מגוננת על העבירה שבוצעה על ידו. הוזכר שהבעיות הנפשיות החלו בעת שאחיו הקטן נפטר ונטען שהבעיות שנוצרו אז, מלוות אותו עד היום. הוזכר שלחובתו הרשעה אחת בלבד משנת 2015 ושהנאשם מעולם לא שהה מאחורי סורג ובריח.

מבחינת הפסיקה הוזכר ע"פ 3371/17 **רונאל כהן נ' מדינת ישראל** (3.7.2018) לעניין הבחירה להגיש כתב אישום נגד פלוני ולא נגד אלמוני (טענה של אכיפה בררנית), כאשר הסנגור טען שבמקרה דנן ישנו אדם נוסף שמעורב בעבירה והשאיר את סימני ה-DNA על האקדח ולא הוגש נגדו כתב אישום, למרות זאת. כמו כן הפנה הסנגור לע"פ 6833/14 **סעיד נפאע נ' מדינת ישראל** (31.8.2015), שם נקבע שגם כאשר אין מדובר בטענה העולה עד כדי אכיפה בררנית, מחוייב בית המשפט להתחשב בנסיבות כחלק מהשיקולים להקלה בעונש. כן הפנה הסנגור לע"פ 7659/15 **רוני זירר הרוש נ' מדינת ישראל** (20.4.2016) באותו עניין. נטען שהפסיקה האמורה עוסקת בדחיית טענות לאכיפה בררנית, אולם מדגישה שניתן להתחשב בטענות לעניין הקלה בעונש ונטען שמתקיים המצב האמור כאן.

10. הסנגור טען שאותו אדם שסימני ה-DNA שלו נותרו על האקדח, נעצר ונחקר בתיק הנוכחי. כמו כן נטען שמדובר בנשיאה מאוד קצרה בזמן ונטען שעניין זה מהווה פרמטר רלוונטי בשיקולי הענישה.

כמו כן נטען שעברו של הנאשם אינו מכביד, כאשר לחובתו הרשעה אחת בלבד. נטען שהנאשם עצור מיום 21/3/2020 ושהנאשם חסך את הצורך בהעדת כ-40 עדי תביעה כאשר בחר להודות בביצוע העבירה. הוזכר

שהוא בן 27 בלבד, סיים 12 שנות לימוד וסובל מבעיות פסיכיאטריות.

11. מבחינת מדיניות הענישה הוזכרה הפסיקה הבאה:

- ע"פ 5713/10 **יהושע אקרמן נ' מדינת ישראל** (1.3.2011); שם בגין העבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, הוטל מאסר בפועל למשך 9 חודשים. באותו מקרה החזיק המערער בדירתו לבנת חבלה ואצבע חבלה ומסר אותם במועד מאוחר יותר לאדם אחר, לפי בקשתו, בעת שהיו בדירה. נערך הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש. בערעור נטען, שלא ניתן משקל הולם לנסיבות שהובילו את הנאשם למסור את הנשק לידי האחר - שהוא חש מאויים. בערעור הוחלט להעמיד את העונש על 6 חודשי מאסר בריצוי עבודות שירות, כאשר נקבע שמשקלם המצטבר של השיקולים לקולא שהתקיימו מצדיק הקלה בעונש שהושת ובין היתר, עברו החיובי והנורמטיבי של המערער, שירותו הצבאי הקרבי וההודאה שחסכה זמן שיפוטי ובנוסף המלצה חיובית שניתנה ע"י שירות המבחן.

- ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** (19.1.2014); שם הושת על המשיב 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות בגין הרשעה בעבירות של רכישת והחזקת נשק, רכישה והחזקת תחמושת ונשיאה והובלה שלהם, בתוספת הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ומעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א1) לחוק העונשין, והסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה. נקבע שהמשיב רכש מאדם שזהותו אינה ידועה נשק מסוג קרלו, מחסנית וכדורים. לאחר הרכישה המשיב הגיע לחורשה, ירה ירייה בודדת באוויר ולאחר מכן הטמין את הנשק במקום מסתור. בהמשך במועד מאוחר יותר, המשיב נסע ברכב בעיר עם הנשק והתחמושת בתא המטען וכשהבחין בשוטרים נטש את הרכב שהידרדר ונתקע באבנים ואז נעצר.

בערכאה דיונית נקבע מתחם ענישה שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

בערעור נקבע שהמתחם שנקבע מקל יתר על המידה וטעון התערבות, אך נקבע בו בעת שלמשיב סיכוי ממשי להשתקם וכך מוצדק לחרוג ממתחם הענישה שנקבע. נקבע שמתחם ענישה הולם בעניין נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, אך לצד זה צוין שלא נפל פגם בהעדפת שיקולי שיקום והערעור נדחה.

- ע"פ 1505/14 **אחמד נידאוי נ' מדינת ישראל** (4.11.2014); שם הושת על המערער עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות נשק לפי סעיף 144 (א)(ב) רישא בסיפא לחוק העונשין, מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת רכוש החשוד כגנוב. באותו מקרה המערער קיבל לידיו אקדח החשוד כגנוב ומחסנית מלאה כדורים ובמועד אחר 22 כדורים נוספים. הוא הטמין את האקדח הטעון בארון ביתו ואת הכדורים הנוספים בתוך נרתיק על ארון בגדים, באופן שבו כל אחד מבני מביתו יכול היה למצוא אותם ולעשות בהם שימוש. כאשר שוטרים הגיעו לביתו, הוא ניסה לעכב את כניסתם, בעוד שבתו הוציאה את האקדח והטמינה אותו מתחת לתחתוניה. האקדח התגלה לאחר חיפוש על גופה של הילדה.

הערכאה הדיונית קבעה מתחם שבין 7 עד 24 חודשי מאסר. הערעור התקבל באופן חלקי, כך שהעונש הומר ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הודגשה חומרתן של עבירות הנשק, אך הוחלט להקל עם המערער בהתחשב בנסיבות האישיות המיוחדות, שהוא בן 60 ללא עבר פלילי מכביד וסובל מבעיות רפואיות ושירות המבחן סבר ששהות ממושכת בבית הסוהר תפגע במצב בריאותו.

- ע"פ 1462/12 **כפיר שוקרון נ' מדינת ישראל** (7.6.2012), באותו מקרה הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות נשק והחזקת סכין והוטלו עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת כאשר הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק ונשיאת נשק, והחזקת סכין שלא כדין. הנשק המדובר היה רימון הלם. הערכאה הדיונית קבעה שעבירות נשק מחייבות התייחסות מחמירה, אך ניתן משקל מכריע לשיקולים לקולא בעניינו של המערער. הודגש שמדובר ברימון הלם שפגיעתו אינה קטלנית. בית המשפט העליון לא התערב בתוצאה.

12. כמו כן הפנה הסגור למספר פסקי דין נוספים:

- ת"פ 55058-03-18 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלנמלה** (10.9.2019), שם בגין עבירות נשק ועבירות נוספות הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 1931136-09-09 **מדינת ישראל נ' בילל אבו סראיא** (26.5.2020), שם בגין הרשעה לאחר הודאה בעבירות נשק, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כאשר באותו מקרה חלקו של הנאשם התמצה בהסעת אדם אחר שהחזיק את הנשק בתוך העיר שפרעם וזאת למרות שלחובתו 10 חודשי מאסר על תנאי ועבר פלילי מכביד ולמרות שלא ניתנה המלצה שיקומית בתסקיר. נקבע כי הנאשם היה גורם לא דומיננטי בביצוע העבירה.

- ת"פ 43169-05-18 **מדינת ישראל נ' תאופיק שמא ואח'** (30.6.2019); שם הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בביצוע של עבירות שונות ואחד הנאשמים הורשע גם בעבירה של החזקה, נשיאה והובלת נשק והשני הורשע בעבירות של החזקה וסיוע לעבירות נשק. על הראשון הושתו 12 חודשי מאסר בפועל ועל השני הושתו 9 חודשי מאסר בפועל.

13. נטען שבמקרה דנן ובין היתר, לאור מצבו הרפואי הנפשי של הנאשם ולאור אופק שיקומו לו נטען, התבקש להקל בעונשו.

דברי הנאשם

14. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין

15. בעבירת הנשק הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שמירה על שלום הציבור ומניעת הפצת נשק בלתי חוקי אשר הפצתו מגבירה את הפשיעה האלימה בחברה. הפגיעה בערכים האמורים היתה מהותית, כאשר מדובר בנשק עם תחמושת רבה. הנאשם 1 היה המבצע הדומיננטי. לגבי עבירת הסמים נפגעו הערכים של שמירת על שלום הציבור ובריאותו. הנאשם 1 אחראי בלעדי בעבירה זו. בשתי העבירות מדובר בפגיעה בינונית ומעלה בערכים בייחוד לאור כמות התחמושת וכמות הסם. העבירות כללו תכנון, שהרי האמל"ח והסמים הושמו ברכב במטרה להובילם ליעד כלשהו. לאור אופיין של העבירות (נשק וסמים) היה צפוי להגרם נזק כתוצאה מביצוען. הנאשם היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהמנע מהם. היות שמדובר באירוע אחד המקרה מתאים לפסיקת עונש כולל.

16. בהתחשב באמור לעיל ובמדיניות הענישה שהובאה בפסיקה - כאשר לדעתי הפסיקה שהובאה על ידי המדינה רלוונטית יותר למקרה מאשר הפסיקה שאוזכרה על ידי הסנגור - הנני קובע מתחם ענישה הולם בין 2-4 שנות מאסר.

17. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, לקולא יש לציין את הודאתו המוקדמת של הנאשם בביצוע העבירות ולקחת האחריות בגין על ידו. כמו כן, נסיבותיו האישיות ובייחוד מצבו הנפשי מהוות עוד שיקול לקולא. לחומרא, אין זו הפעם הראשונה שהנאשם מסתבך עם החוק כאשר הוא כבר הסתבך בעבר עם עבירת נשק (אמנם פחות חמורה), ואולם יש לציין כי אין לחובתו עבר פלילי מכביד נוסף. יוער עוד כי לא מצאתי כי הונח יסוד מספיק לטענות הסנגור למעין אכיפה בררנית כאשר הטענה מתבססת על ממצא בודד ואין תמונה ראייתית רחבה יותר באשר למעורבותו של אדם אחר שנגדו לא הוגש כתב אישום.

18. אשר על כן הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 3 שנות מאסר בפועל כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר מיום 21.3.20.
- 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות סמים או נשק מסוג פשע.
- קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 30.6.21.
- יוער כי לא מצאתי הצדקה לשלול מהנאשם אפשרות להחזיק רשיון בנוסף לעונשים האחרים שהוטלו.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"א, 17 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.